

Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija

WWW.LU.LV/VDKKOMISIJA

ZIŅAS

Sākums > Ziņas

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka Jāņa Trubiņa LKP CK nomenklatūras kadru lietā

LPSR VDK zinātniskās izpētes komisija
04.03.2017

Tās LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja vietnieka biogrāfiskās ziņas, kuras ir iegūstamas no Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-101. fonda, 68. apraksta, 549. lietas, proti, no Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas nomenklatūras kadru lietas, apkopojusi LPSR VDK zinātniskās izpētes komisijas priekšsēdētāja vietniece juridiskās zinātnes jautājumos Kristīne Jarinovska.

Ieskats Jāņa Trubiņa LKP CK personas lietā *.pdf datnes formātā pieejams šeit.

Jānis Trubiņš, Jāņa dēls, dzimis 1945. gada 28. martā Auru pagastā, Dobeles rajonā (tagad Dobeles novads), latvietis. Savā Latvijas Komunistiskās partijas (LKP) Centrālās Komitejas (CK) nomenklatūras personas lietas[1] 1971. gada 26. oktobra personālajā kadru uzskaites lapā Trubiņš norādījis, ka dzimis zemnieku ģimenē.[2]

1971. gada 25. oktobra autobiogrāfijā Jānis Trubiņš norāda, ka 1959. gadā pabeidzis Krimūnu septiņgadīgo skolu.[3] Skolēnu jau iepriekšējā vasarā pamana LPSR Kultūras ministrijas Latvijas laikrakstu un žurnālu izdevniecības avīze *Pionieris*:

“Upe nesa ozoliņu...» ir Krimūnu septiņgadīgās skolas 7. klases skolēna Jāņa Trubiņa mīļākā dziesma. To bieži dzird Jāni dziedam mājiniēki, to viņš allaž skandina arī biedru pulkā, kopā ar viņiem strādādams talkā šefības kolhoza tīrumos. Dziesma viņam arī pavēra ceļu uz vokālo solistu konkursu Rīgā.”[4]

No 1959. gada septembra līdz 1964. gada janvārim[5] Jānis Trubiņš mācījies Kazdangas lauksaimniecības tehnikumā, iegūstot agronoma kvalifikāciju[6]. Atbildot uz jautājumu par valodu zināšanām, atbildējis, ka pārvalda tikai latviešu un krievu valodu. Jautājumos par zinātnisko grādu, zinātniskajiem darbiem un izgudrojumiem, Trubiņš norādījis, ka tādu neesot.

Beidzot mācības, Jānis Trubiņš īsu brīdi no 1964. gada janvāra līdz novembrim, konkrētāk, līdz iesaukšanai obligātajā dienestā Padomju Sociālistisko Republiku Savienības (PSRS) bruņotajos spēkos strādājis par galveno agronomu Laidu pagastā Kuldīgas rajonā (tagad Kuldīgas novads). Spriežot pēc attiecīgā laika presē pieejamā, kolhozam nav bijusi sevišķi laba slava – ne tikai saimniekošanas[7], bet arī padomju ideoloģiskās cīņas frontē:

“Tiesa, ir vietas, kur stāvoklis pirmajā brīdī, šķiet, nav tik slikts. Kolhoza «Spartaks» komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Dzintra Segliņa no piecām nodarbībām bijusi četrās, komitejas locekle Astrīda Zonenberga – tikpat. Šad tad iedzīti arī citi komjaunieši.

— Ko mācāties pulciņā? — pajautājām meitenēm.

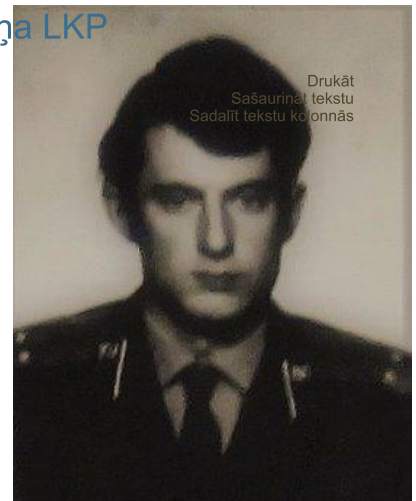
— ?

— Varbūt partijas vai komjaunatnes vēsturi?

— Kaut kas no vēstures bija gan. Bet vispār jāpiezvana priekšsēdētājam, — tā meitenes.

Komentāri? Diezin vai tie ir vajadzīgi.”[8]

Galvenā agronoma karjera beidzas un tā arī nekad neatjaunojas līdz ar iesaukšanu obligātajā karadienestā, kur Jānis Trubiņš pildījis rasētāja pienākumus kara daļā Nr. 01351 Ventspilī no 1964. gada novembra līdz 1967. gada novembrim,[9] esot komandējošā sastāvā un iegūstot leitnanta dienesta pakāpi.[10] Izvēles pamatojums redzams, iepazīstoties ar LKP CK nomenklatūras personas lietā pieejamajiem Jāņa Trubiņa pašrocīgi aizpildītajiem un sagatavotajiem dokumentiem, no kā sākotnējie ir rakstīti ļoti precīzā rokrakstā. 1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapā precizētas obligātā dienesta gaitas, norādot, ka bijis tanka komandieris, vecākais rakstvedis lietvedis un ka kara daļa bijusi pakļauta Baltijas kara apgabalam.[11] 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijā minēts, ka Trubiņš dienējis attiecīgās kara daļas štābā par lietvedi.[12] 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijā norādīts, ka visu obligātā dienesta laiku kalpojis Baltijas kara apgabala tanku daļā.[13] Obligātā dienesta laika beigās uzņēmis Padomju Savienības Komunistiskajā partijā (PSKP) 1967. gada martā (1971. gada 26. oktobrī – biedra karte Nr. 14386944,[14] 1984. gada 5. jūnijā – biedra karte Nr. 02888578[15]).

Drukāt
Sašaurināt tekstu
Sadalīt tekstu kolonnās

LPSR VDK darbinieks Jānis Trubiņš, Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-101. fonda, 68. apraksta, 549. lietas, 5. lp.

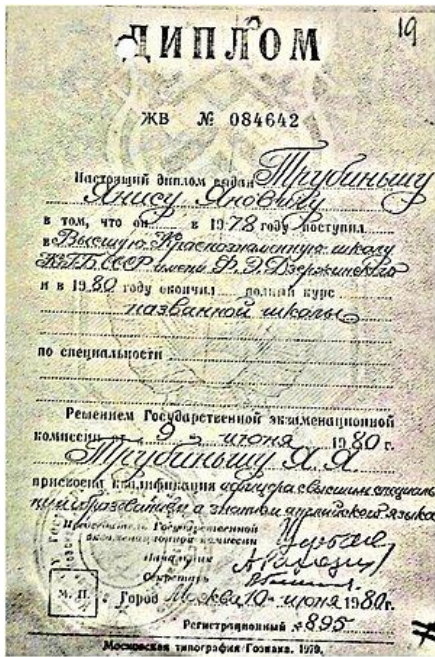

Atgriezoties no obligātā dienesta, Jānis Trubiņš no 1967. gada novembra līdz 1968. gada augustam strādā par krāvēju Ventspils Jūras tirdzniecības ostā (eksporta rajonā)[16],[17] No 1968. gada augusta līdz 1970. gada septembrim ir Ventspils rajona padomju saimniecības *Užava* partijas pirmorganizācijas atbrīvotais sekretārs.[18] Par LKP CK precizitāti faktisko biogrāfisko datu pārbaudē liecina tas, ka LKP CK 1986. gada 8. septembra izziņā šīs padomju saimniecības nosaukums drukāts kā dzīvē neeksistējošs sovhozs – *Uglava (Углава)*[19], kas acīmredzami ir iegūts, pārakstot no rokraksta un nezinot, kādas apdzīvotās vietas ir Ventspils rajonā. 1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapā norādīts, ka atbrīvotā sekretāra pienākumus *Užavā* apvienojis ar bioloģijas skolotāja darbu.[20] Minētajā dokumentā nav precīzas informācijas par to, kurā tieši izglītības iestādē veikts skolotāja darbs. Tas precizēts 1971. gada 25. oktobra autobiogrāfijā, kur norādīts, ka Jānis Trubiņš līdz 1970. gada septembrim bijis bioloģijas skolotājs un 6. klases audzinātājs.[21] Šajā laika posmā Jānis Trubiņš esot saņēmis divus jubilejām veltītus apbalvojumus. Viena – jubilejas medaļa *20 gadu, kopš uzvaras 1941.–1945. gada Lielajā Tēvijas karā* – atbilstoši 1971. gada 26. oktobra personālajā kadru uzskaites lapā norādītajam saņemta 1967. gadā, tomēr minētā informācija ir kļūdaina, jo attiecīgo jubilejas medaļu piešķīra 1965. gadā. Tiesa, ievērojot to, ka jubilejas gadskārtas skaitlis ir labots (nav izšķirams, kas tieši domāts – 20 vai 25), iespējams, minēta ir 1970. gada nozīme *25 gadu kopš uzvaras Lielajā Tēvijas karā*. [22] Otru apbalvojumu – jubilejas medaļu *Par varoņiņu darbu. Atzīmējot V. I. Ļeņina 100. dzimšanas dienu* – Trubiņš esot saņēmis 1970. gadā.[23]

1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijā norādīts, ka Jānis Trubiņš apprecējies 1970. gadā.[24] Sieva – Ligita Trubiņa (dzim. Pāvelsone)[25], Fricā meita, dzimusi 1949. gadā[26] Ventspils rajonā (1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijā norādīts, ka Ventspilī)[27], latvietē[28]. Atbilstoši 1971. gada 25. oktobra raksturojumam sieva bijusi Latvijas Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības (LĻKJS) Ventspils rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja.[29] Savukārt jau 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijas rakstīšanas laikā – māsainiece (šeit, atšķirībā no nākamās autobiogrāfijas Trubiņš norāda gan *самохозяйка*, nevis *домохозяйка*) [30].

1970. gada septembrī Jānis Trubiņš sāk dienestu Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas (LPSR) Valsts drošības komitejā (VDK) Ventspilī.[31] 1971. gada 26. oktobra personālajā kadru uzskaites lapā ar zīmuli pierakstīts, ka pildījis operatīvā pilnvarotā amatu.[32] 1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapā – atšķirībā no 1971. gada 26. oktobra personālās kadru uzskaites lapas un 1971. gada 25. oktobra autobiogrāfijas – norādīts, ka darbs LPSR VDK sāks mēnesi agrāk, proti, no 1970. gada augusta, turklāt turpat precizēts, ka no 1970. gada augusta līdz 1977. gada janvārim Jānis Trubiņš bijis LPSR VDK Ventspils pilsētas un ostas daļas darbinieks.[33] Atbilstoši papildinājumam personas kadru uzskaites lapai, kas satur informāciju līdz 1977. gada 25. februārim, norādīts, ka Jānis Trubiņš laika posmā no 1970. gada septembra pildījis LPSR VDK Ventspils pilsētas un ostas daļas operatīvā pilnvarotā pienākumus, bet no 1971. gada 22. oktobra, kas apstiprināts ar 1971. gada 29. oktobra dokumentu Nr. Б-13/41, par LPSR VDK Ventspils pilsētas un ostas daļas partijas pirmorganizācijas sekretāru; no šī amata atbrīvots, to apstiprinot ar 1977. gada 25. februāra dokumentu Nr. Б-16/44.[34] Līdz 1971. gada 26. oktobrim, kad aizpildīta personālā kadru uzskaites lapa, Jānis Trubiņš nav bijis ārzemēs, nav arī piedalījies nevienā “vēlētā orgānā”. [35]

No 1972. gada līdz 1977. gadam Jānis Trubiņš norīkots mācībās neklātienē[36] Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā skolā Maskavā, lai apgūtu juridisko zinātni, kā rezultātā viņam izsniegts atbilstošs diploms, piešķirot jurista kvalifikāciju[37] Minētā informācija iztrūkst 1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapā pie jautājuma, kur līdzās darbam norādāmas arī mācības.[38] Mācību noslēgumā seko pārcelšana un paaugstināšana amatā. No 1977. gada janvāra Jāni Trubiņu pārceļ uz Daugavpili, kur viņš līdz 1978. gada augustam ir LPSR VDK Daugavpils pilsētas un dzelzceļa stacijas daļas priekšnieka vietnieks. Atbilstoši LPSR VDK priekšsēdētāja Staņislava Zukuļa un LPSR VDK partijas komitejas sekretāra Anatolija Rancāna kopīgi 1984. gada 9. jūlijā parakstītajam raksturojumam Nr. OK/2590 1977. gadā Jānis Trubiņš saņēmis LPSR Augstākās Padomes Prezidija goda rakstu “par auglīgu darbu valsts drošības struktūrās” un sakarā ar VĀK[39]–VDK 60 gadiem.[40] Atbilstoši personas kadru uzskaites lapā sniegtajai informācijai LPSR Augstākās Padomes raksts saņemts 1978. gadā,[41] tomēr daudz ticamāk, ka attiecīgajā laika periodā saņemts tikai viens goda raksts, konkrēti, 1977. gadā. No 1978. gada augusta līdz 1980. gada augustam[42] Trubiņu atkārtoti norīko mācīties uz Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā skolā Maskavā, kur viņš iegūst augstāko speciālo izglītību (diplomā nav precizēts speciālās izglītības raksturs) un zināšanas angļu valodā.[43] Šīs mācības savukārt ir atspoguļotas 1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapā. Atšķirībā no 1971. gada 26. oktobrī sniegtajām ziņām personālajā kadru uzskaites lapā 1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapā norādīts, ka Jānis Trubiņš brīvi pārvalda angļu, latviešu un krievu valodas.[44] kas apliecina diplomā norādīto informāciju par angļu valodas apguvi Maskavā.

No 1980. gada septembra līdz 1984. gada jūlijam pildīja LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieka vietnieka amatu, bet no 1984. gada jūlija kļuva par attiecīgās daļas priekšnieku.[45] 1980. gadā Jānis Trubiņš saņēmis ordeni *Goda Zīme*. [46] LPSR VDK priekšsēdētāja Staņislava Zukuļa un LPSR VDK partijas komitejas sekretāra Anatolija Rancāna kopīgi 1984. gada 9. jūlijā parakstītais raksturojums Nr. OK/2590/1980 paskaidro, ka minētais apbalvojums pasniegts "par aktīvu līdzdalību, nodrošinot drošību XXII Olimpisko spēļu sagatavošanā un novadīšanā" [47]. Kā zināms, 1980. gada olimpiskās spēles norisinājās ne vien Maskavā, bet arī Ļeņingradā un Tallinā; PSRS VDK izveidoja īpašu tās 5. pārvaldes 11. daļu tādas olimpiskās drošības īstenošanai, kuras ietvaros, piemēram, izsūtīja no pilsētām disidentus un citas nevēlamas personas. 1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapā minēts, ka līdzās LPSR Augstākās Padomes rakstam un ordenim *Goda Zīme* esot saņemtas vēl piecas medaļas.[48] 1984. gada 5. jūnijā, aizpildot personas kadru uzskaites lapu, Jānis Trubiņš jau ir aprakšpulkvedis.[49]

1982. gada septembrī Jānis Trubiņš pirmo reizi dodas uz ārzemēm, proti, dienesta komandējumā uz Itālijas Republiku, bet 1984. gada septembrī dienesta komandējumā uz Apvienoto Karalisti.[50]

No 1980. gada septembra līdz 1984. gada jūlijam Trubiņš pilda LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieka vietnieka amatu.[51] LPSR VDK priekšsēdētāja Staņislava Zukuļa 1984. gada 9. jūlija vēstulē Nr. OK/2603 LKP CK nosūtīti nepieciešamie dokumenti Jāņa Trubiņa apstiprināšanai par LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieku.[52] LPSR VDK priekšsēdētāja Staņislava Zukuļa un LPSR VDK partijas komitejas sekretāra Anatolija Rancāna kopīgi 1984. gada 9. jūlijā parakstītajā raksturojumā Nr. OK/2590, kas sagatavots Jāņa Trubiņa virzībai uz LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas vadītāja amatu, Trubiņš raksturots salīdzinoši plaši un pozitīvi, īpaši uzsvērot viņa nopelnus LPSR VDK labā. Tā, piemēram, norādīts:

"Esot labai profesionālai sagatavotībai un lielai praktiskās darbības pieredzei, [biedrs Jānis Trubiņš, Jāņa dēls] personīgi piedalījies īpaši sarežģītā čekistisku pasākumu organizēšanā un vadīšanā, reizē demonstrējot lielu prasīgumu, saprātīgu iniciatīvu, spēju pieņemt pareizus lēmumus." [53]

Salīdzinot ar iepriekš minēto raksturojumu, LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1984. gada 13. jūlijā apstiprinātais Jāņa Trubiņa raksturojums, ko parakstīja LKP Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs Jānis Vagris, Trubiņš raksturots lakoniski un pozitīvi, izmantojot standartizētas frāzes. Raksturojumā, cita starpā, minēts, ka Trubiņš "veic lielu darbu, audzinot daļas darbiniekus, īpašu vērību pievēršot jaunajiem čekistiem" [54]. Tāpat norādīts, ka viņš esot "disciplinēts virsnieks". [55] LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1984. gada 16. jūlija nolēmumā Nr. B-11/16, kas izriet no LKP Rīgas pilsētas biroja 1984. gada 13. jūlija sēdes protokola Nr. 11, §16 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Vagris, pieņemts LPSR VDK priekšlikums apstiprināt Jāni Trubiņu par LPSR VDK Rīgas pilsētas nodaļas vadītāju, reizē atbrīvojot no šī amata Edmundu Johansonu sakarā ar pāriešanu citā darbā. Minētā nolēmuma sakarā izteicās Rons, Jānis Trubiņš un Jānis Vagris.[56] LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Sergejs Anisimovs 1984. gada 17. jūlijā sniedza LKP CK domāto attiecīgās nodaļas atbalsta vēstuli Jāņa Trubiņa apstiprināšanai par LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieku.[57] LKP CK biroja 1984. gada 24. jūlija nolēmumā Nr. B-96/24, kas izriet no LKP CK biroja 1984. gada 24. jūlija protokola Nr. 96, §24 un ko parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo, pieņemts LKP Rīgas pilsētas komitejas un LPSR VDK priekšlikums apstiprināt Jāni Trubiņu par LPSR VDK Rīgas daļas priekšnieku. Minētā nolēmuma sakarā izteicās Sergejs Anisimovs un Boriss Pugo.[58]

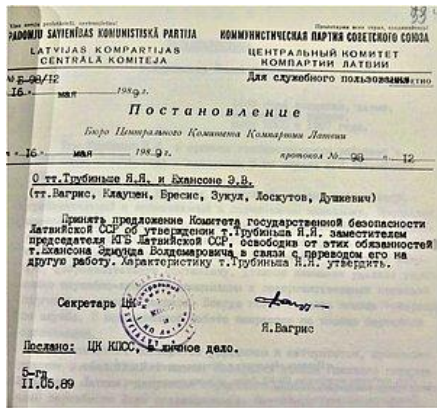
Rezultātā no 1984. gada jūlija līdz 1986. gada septembrim Jānis Trubiņš ir LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieks.[59] No 1985. gada Rīgas pilsētas Tautas deputātu padomes deputāts, no 1986. gada LKP Rīgas pilsētas komitejas un biroja loceklis.[60] 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijā uzsvērts, ka kopš brīža, kad uzsāktas darba gaitas, Jānis Trubiņš ir desmit reizes ievēlēts dažādu partijas organizāciju birojos par partijas sekretāru.[61] Tāpat minētajā autobiogrāfijā Jānis Trubiņš norāda, ka pilda partijiski sabiedriskus uzdevumus, esot propagandists, partijas organizācijas biroja loceklis un Tautas brīvprātīgo kārtības sargu štāba loceklis Rīgā.[62] Raksturojot savu partijas karjeru, 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijā Jānis Trubiņš norāda, ka neesot bijuši partijas sodi.[63] LPSR VDK priekšsēdētāja, ģenerālmajora Staņislava Zukuļa un LPSR VDK partijas komitejas sekretāra Anatolija Rancāna 1986. gada 25. jūnijā kopīgi parakstītajā raksturojumā Nr. OK/2278, kas sagatavots Jāņa Trubiņa virzībai uz LPSR VDK 5. daļas priekšnieka amatu, izceltas vairākas vadībai nepieciešamās prasmes, kas raksturo Jāņa Trubiņa darbību LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieka amatā, kā, piemēram, spēja "pareizi vadīt personālo sastāvu, veiksmīgi kontrolēt un koordinēt padoto darbu" [64], personiskā dalība plānošanā un sarežģītāko uzdevumu īstenošanā. Ievērojams, ka atzīmēta līdzdalība padoto disciplinēšanā, idejiskā un personīgās atbildības audzināšanā, kā rezultātā daļā esot "noformējies veselīgs, darbaspējīgs kolektīvs". Tomēr raksturojums satur norādījumu, ka Trubiņam vairāk esot personiski jāpiedalās darba uzdevumu īstenošanā, jāpilnveido vadības stils un metodes atbilstoši laikmetīgām prasībām.[65] 1986. gada 21. augustā LPSR VDK priekšsēdētāja pirmais vietnieks Staņislavs Guļins vēstulē Nr. OK/3186 LKP CK nosūtīja dokumentus un lūgumu apstiprināt Jāni Trubiņu LPSR VDK 5. daļas priekšnieka amatā.[66] LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītāja Nikolaja Ušija parakstītā 1986. gada 8. septembra vēstule Nr. 1268 par Jāni Trubiņu, virzot uz LPSR VDK 5. daļas priekšnieka amatu, norādīts, ka LKP CK administratīvo orgānu nodaļas atbalsta virzību, sniegts lakonisks dienesta un personīgo kvalitatīvu raksturojums, atkārtota jau iepriekš LPSR VDK raksturojumā iekļautā frāze par nepieciešamību pilnveidoties un norādīts, ka Boriss Pugo veicis pārrunas ar Jāni Trubiņu.[67] Atbilstoši LKP CK biroja 1986. gada 19. septembra nolēmumam Nr. B-18/24, kas izriet no LKP CK biroja 1986. gada 19. septembra sēdes protokola Nr. 18, §24, pieņemts LPSR VDK priekšlikums par Jāņa Trubiņa virzību par LPSR VDK 5. daļas priekšnieku, atbrīvojot viņu no iepriekš ieņemtā amata. Par minēto jautājumu izteicās Vitālijs Sobolevs, Augusts Zitmanis, Arnolds Klaučens, Staņislavs Zukulis un Nikolajs Ušiņš.[68] LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1986. gada 30. septembra nolēmumā Nr. B-17/13, kas izriet no LKP Rīgas pilsētas

komitejas biroja 1986. gada 26. septembra sēdes protokola Nr. 17, §13 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arnolds Klaučēns, nolēms pieņemt LPSR VDK priekšlikumu par Krišjāņa Eihmaņa iecelšanu par LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieku, atbrīvojot Jāni Trubiņu no attiecīgā amata sakarā ar pāriešanu citā darbā.[69] LPSR VDK priekšsēdētājs Staņislavs Zukulis 1986. gada 29. septembra vēstulē Nr. OK/355 lūdz LKP CK atbrīvot no LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieka amata Jāni Trubiņu sakarā ar iecelšanu LPSR VDK daļas priekšnieka amatā.[70]

No 1986. gada septembrim līdz 1989. gada aprīlim Jānis Trubiņš pilda LPSR VDK 5. daļas priekšnieka amatu. 1989. gada 24. marta raksturojumā, kas apstiprināts LPSR VDK partijas komitejas 1989. gada 24. marta sēdē atbilstoši protokolam Nr. 8, ko parakstīja Vasīlijs Ivanovs un kas sagatavots Jāņa Trubiņa virzībai uz LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amatu, Jānis Trubiņš izvērsti un pozitīvi raksturots:

"[...] uzticīgs Komunistiskās partijas un sociālistiskās Dzimtenes darbam. Pareizi saprot uzdevumus, kas izriet no partijas kursa uz «pārību» [перестройка], cenšas to īstenot praktiskajā darbībā. Daudz uzmanības velta republikas politiskās un operatīvās situācijas analīzei, kā arī konkrētu rekomendāciju operatīvās darbības pilnveides veidošanai. Patstāvīgs pieņemot lēmumus." [71]

Saglabājusies nedaudz izvērstā formā iepriekš izteiktā frāze par stila un metožu pilnveidošanu atbilstoši laikmeta prasībām.[72] LKP CK otrā sekretāra Vitālija Soboleva 1989. gada 12. aprīlī parakstītajā raksturojumā Jānis Trubiņš raksturots pozitīvi, izlaižot frāzi par pilnveidošanos un tieši pretēji norādot, ka Trubiņš savā darbā "ar paaugstinātu interesi piedalās jaunu darba formu un metožu izmantošanā", turklāt esot izpelnījies VDK kolektīvā cieņu un autoritāti.[73] 1989. gada 3. maija vēstulē Nr. OK/1363, kas adresēta LKP CK, LPSR VDK priekšsēdētājs Staņislavs Zukulis nosūta dokumentus un lūdz apstiprināt Jāni Trubiņu LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amatā, atbrīvojot no attiecīgā amata Edmundu Johansonu.[74] Johansonu nosūtīja darbā uz PSRS VDK, tomēr tas nav minēts attiecīgajā dokumentā. LKP CK valsts un tiesību nodaļas vadītāja Timofeja Duškeviča 1989. gada 11. maija vēstule LKP CK par Jāņa Trubiņa un Edmunda Johansonu virzību atkārtoti Vitālija Soboleva iepriekš minētajā rekomendācijā teikto par Jāni Trubiņu un norāda, ka ar Trubiņu esot veicis pārrunas LKP CK pirmais sekretārs Jānis Vagris.[75] LKP CK biroja 1989. gada 16. maija nolēmumā Nr.Б-98/12, kas izriet no LKP CK biroja 1989. gada 16. maija sēdes protokola Nr. 98, §12, pieņemts LPSR VDK priekšlikums par Jāņa Trubiņa apstiprināšanu LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amatā, atbrīvojot no tā attiecīgi Edmundu Johansonu. Par minēto jautājumu izteicās Jānis Vagris, Arnolds Klaučēns, Vilnis Edvīns Bresis, Genādijs Loskutovs un Timofejs Duškevičs.[76] LKP CK biroja 1989. gada 16. maija sēdē apstiprinātajā raksturojumā, ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Vagris, atkārtoti jau iepriekš otrā sekretāra Vitālija Soboleva raksturojumā pausto par Jāni Trubiņu. [77] Attiecīgajā laika periodā Jānis Trubiņš saņēma trīs apbalvojumus, divi no kuriem saistīti ar jubilejām: 1987. gada 3. decembrī apbalvots ar I pakāpes medaļu *Par nevainojamu dienestu*, 1987. gada 9. decembrī saņem jubilejas krūšu nozīmi *VĀK-VDK 70 gadi* un 1988. gada 2. janvārī jubilejas medaļu *PSRS Bruņoto Spēku 70 gadi*. [78]

1989. gada aprīlī Jānis Trubiņš kļuva par LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieku. Kopš 1990. gada aprīļa ir LKP XXV kongresa delegāts[79] un jau 1990. gada 7. aprīlī sašķēlās Latvijas Komunistiskās partijas CK biroja loceklis atbilstoši LKP CK biroja 1991. gada 11. aprīļa izrakstam no nolēmuma Nr. лл. 1, kas izriet no 1990. gada 12. aprīļa LKP CK I plēnuma protokola Nr. 1 un ko parakstīja pirmais sekretārs Alfrēds Rubiķis[80]. No 1990. gada 2. līdz 13. jūlijam ir PSKP XXVIII kongresa, kurš izraudzījās pēdējais, delegāts[81], proti, laikā, kad LPSR Augstākā Padome jau pieņēmusi 1990. gada 4. maija deklarāciju; 1990. gada 9. jūnija izziņā par PSKP XXVIII kongresa delegātu norādīts, ka Jānim Trubiņam ir pulkveža dienesta pakāpe[82] 1990. gada 22. novembrī LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amats izslēgts no LKP CK nomenklatūras atbilstoši dokumentam Nr. Б-26/1.[83]

LKP CK nomenklatūras personas lietā pieejamajos dokumentos ir sniegtas samērā plašas ziņas par Jāņa Trubiņa ģimeni. Turklāt vērojams, ka ar laiku sniegtu ziņu apmērs pieaug.

Dēls – Gints Trubiņš, Jāņa dēls, dzimis 1972. gadā.[84]

Meita – Līga Trubiņa, Jāņa meita, dzimusi 1982. gadā.[85]

Tēvs – Jānis Trubiņš, Augusta dēls.[86] dzimis 1912. gadā[87] Preiļu rajonā, latvietis[88]. 1971. gada 25. oktobra raksturojuma sagatavošanas brīdī bija pensionārs.[89] Lielā Tēvijas kara otrās grupas invalīds[90]. 1971. gada 25. oktobra, 1984. gada 5. jūnija un 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfiju rakstīšanas laikā dzīvoja Auru pagastā (Dobeles rajonā).[91] Māte – Katrīna Trubiņa (dzim. Hoholko)[92], Aleksandra meita, dzimusi 1915. gadā[93] atbilstoši 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijai Glubotska rajonā Vitebskas apgabalā (tagad baltkrievu val. Hlibokajes rajons Vitebskas apgabalā Baltkrievijas Republikā)[94], baltkrieviete[95]. 1971. gada 25. oktobra raksturojuma sagatavošanas brīdī bija pensionāre.[96] kolhozniece[97], 1971. gada 25. oktobra, 1984. gada 5. jūnija un 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfiju rakstīšanas laikā dzīvoja Auru pagastā (Dobeles rajonā).[98] Vecāku sakarā 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijā norādīts, ka abi dzīvo kopā.[99]

Māsa – Vera Cakule, Jāņa meita, dzimusi 1940. gadā[100] Rīgā[101], latviete.[102] 1971. gada 25. oktobra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā bijusi enerģijas sadales un izliešanas kontroles uzņēmumā *Enerģijas sadales* plānu daļas priekšiece.[103] savukārt 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijas rakstīšanas laikā – Rīgas pilsētas Veselības aizsardzības nodaļas Sanitārā transporta autobāzes plānu daļas priekšiece[104], bet 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijas rakstīšanas laikā – minētās autobāzes galvenā ekonomiste[105].

1984. gada 5. jūnija un 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijas izceļas ar to, ka tajās ir detalizēti atspoguļota informācija ne tikai par sievu, bērniem, māti, tēvu un māsu, bet arī par sievas radniekiem:

Sievas tēvs – Fricis Pāvelsons.[106] Andreja dēls, dzimis 1926. gadā (atbilstoši 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijai 1920. gadā)[107] Ventspils rajonā, pensionārs, sovhoznieks, 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijas rakstīšanas brīdī dzīvoja Užavas pagastā Ventspils rajonā.[108] Sievas māte – Milda Pāvelsone (dzim. Mūrniece), Krista meita, dzimusi 1923. gadā Ventspils rajonā, pensionāre.[109] Sievas vecāku sakarā 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijā līdzīgi kā paša vecāku sakarā norādīts, ka abi dzīvo kopā.[110]

Sievas brālis – Armīns Pāvelsons, Frici dēls, dzimis 1951. gadā Ventspilī, latvietis,[111] 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijas rakstīšanas brīdī traktorists padomju saimniecībā *Užava* Ventspils rajonā[112], bet atbilstoši 1986. gada 5. jūnija autobiogrāfijai šajā pašā saimniecībā – mehānizators[113],[114]

Sievas māsa – Austra Štefenberga (Pāvelsone), Friča meita, dzimusi 1952. gadā Ventspilī,[115] 1984. gada 5. jūnijā autobiogrāfijas rakstīšanas brīdī dzīvoja Vārves pagastā Ventspils rajonā,[116] 1986. gada 5. jūnijā autobiogrāfijas rakstīšanas laikā dzīvoja turpat un strādāja bērnudārzā Vārve.[117]

Sievas māsa – Rasma Irgensone[118] (dzim. Pāvelsone), Friča meita, dzimusi 1955. gadā Ventspilī, latviete,[119] 1984. gada 5. jūnijā un 1986. gada 5. jūnijā autobiogrāfijas rakstīšanas brīdī mājsaimniece, dzīvoja Matkules pagasta Tukuma rajonā (tagad Kandavas novads).[120]

1984. gada 5. jūnijā autobiogrāfijā norādīts, ka Jāņa Trubiņa radnieki nav saukti pie kriminālbildības un ka radnieku ārzemēs neesot.[121]

[1] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l. (LKP CK nomenklatūras Jāņa Trubiņa personas lieta). Visi dokumenti lietā ir krievu valodā, izņemot atsevišķus dokumentus, piemēram, daudzu veidlapu galvas, Kazdangas lauksaimniecības tehnikuma diploms un hronoloģiski pirmā personālā kadru uzskaites lapa ir gan krievu, gan latviešu valodā.

[2] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp. (1971. gada 26. oktobra personālā kadru uzskaites lapa).

[3] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 9. lp. (1971. gada 25. oktobra biogrāfija).

[4] "Dziesmu vainags", *Pionieris*, 1958, 2. jūlijs.

[5] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp. otra puse.

[6] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 16. lp. (1964. gada 1. februāra diploma Nr. 848718, reģistrācijas Nr. 1213/18, apliecināts izraksts ar krievu valodas tekstu), 17. lp. (1964. gada 1. februāra diploma Nr. 848718, reģistrācijas Nr. 1213/18, kopija latviešu un krievu valodā).

[7] Sadovskis, P. "Dzīve apsteidz sapņus!" *Zvaigzne*, 1964, 5. augusts.

[8] Treijs, R. "Maģistrāles", *Padomju Jaunatne*, 1964, 28. marts.

[9] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp. otra puse.

[10] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 6. lp. otra puse.

[11] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp. otra puse. (1984. gada 5. jūnija personas kadru uzskaites lapa).

[12] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp. (1984. gada 5. jūnija autobiogrāfija).

[13] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 13. lp. (1986. gada 5. jūnija autobiogrāfija).

[14] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp.

[15] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 2. lp. otra puse (papildinājums personas kadru uzskaites lapai, kas satur informāciju līdz 1977. gada 25. februārim), 7. lp.

[16] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 9. lp.

[17] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp. otra puse.

[18] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp. otra puse.

[19] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 45. (1986. gada 9. septembra izziņa), 46. lp. (oriģinālais LKP CK lietas apraksts).

[20] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp. otra puse.

[21] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 9. lp.

[22] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 6. lp. otra puse.

[23] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 6. lp. otra puse.

[24] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[25] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[26] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 8. lp. otra puse, 10. lp.

[27] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 14. lp.

[28] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[29] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[30] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[31] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp. otra puse. Minētā informācija nesaskan ar Satversmes aizsardzības biroja Totalitāro seku dokumentēšanas centra (TSDC) sniegto informāciju tiesai sadarbības fakta konstatēšanas lietā, jo atbilstoši TSDC Jānis Trubiņš esot sācis dienestu Ventspils daļā tikai 1973. gadā. Sadarbības fakta lietas 79. lp.

[32] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 5. lp. otra puse.

[33] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp. otra puse.

[34] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 1. lp. (papildinājums personas kadru uzskaites lapai, kas satur informāciju līdz 1977. gada 25. februārim).

[35] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 6. lp.

[36] LPSR VDK Ventspils pilsētas un ostas daļas priekšnieka Imanta Sormuļa, Rūdolfa dēla (dzimuša 1930. gada 10. aprīlī) 1975. gada 25. augusta izziņa Nr. 258 LKP Ventspils rajona komitejai, ka LPSR Ventspils pilsētas un ostas daļas darbinieks Jānis Trubiņš studē 4. kursā neklātienē Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā skolā Maskavā. LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 20. lp. (LPSR VDK Ventspils pilsētas un ostas daļas priekšnieka Imanta Sormuļa 1975. gada 25. augusta izziņa Nr. 258).

[37] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp., 18. lp. (1977. gada 21. septembra diploma Nr. 098133, reģistrācijas Nr. 672, kopija).

[38] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp. otra puse.

[39] Viskrievijas Ārkārtas komisija cīņai ar kontrevolūciju, spekulāciju un sabotāžu.

[40] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 22. lp. (LPSR VDK priekšsēdētāja Staņislava Zukuļa un LPSR VDK partijas komitejas sekretāra Anatolijs Rancāna kopīgi 1984. gada 9. jūlijā parakstīts raksturojums Nr. OK/2590).

[41] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 8. lp. otra puse.

- [42] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp. otra puse.
- [43] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 19. lp. (1980. gada 10. jūnija diploma Nr. 084642, reģistrācijas Nr. 895, kopija).
- [44] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp.
- [45] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 7. lp. otra puse.
- [46] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 8. lp. otra puse.
- [47] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 22. lp.
- [48] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 8. lp. otra puse.
- [49] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 8. lp. otra puse.
- [50] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 8. lp.
- [51] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 3. lp. (papildinājums personas kadru uzskaites lapai, kas ietver informāciju līdz 1990. gada 22. novembrim, kad amats izslēgts no LKP CK nomenklatūras).
- [52] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 21. lp. (LPSR VDK priekšsēdētāja Staņislava Zukuļa 1984. gada 9. jūlija vēstule Nr. OK/2603 LKP CK).
- [53] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 22. lp.
- [54] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 24. lp. (LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1984. gada 13. jūlijā apstiprinātais Jāņa Trubiņa raksturojums, ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Vagris).
- [55] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 24. lp.
- [56] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 25. lp. (LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1984. gada 16. jūlija nolēmums Nr. B-11/16, kas izriet no LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1984. gada 13. jūlija sēdes protokola Nr. 11, §16 un ko parakstīja LKP Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs Jānis Vagris).
- [57] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 26. lp. (LKP CK Administratīvo orgānu nodaļas vadītāja Sergeja Aņisimova 1984. gada 17. jūlija atbalsta vēstule LKP CK par Jāņa Trubiņa apstiprināšanu LPSR VDK Rīgas pilsētas daļas priekšnieka amatā).
- [58] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 27. lp. (LKP CK biroja 1984. gada 24. jūlija nolēmums Nr. B-96/24, kas izriet no LKP CK biroja 1984. gada 24. jūlija protokola Nr. 96, §24 un ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Boriss Pugo).
- [59] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 3. lp. (papildinājums personas kadru uzskaites lapai, kas satur informāciju līdz 1990. gada 22. novembrim, kad amats izslēgts no LKP CK nomenklatūras).
- [60] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 8. lp.
- [61] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.
- [62] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 12. lp.
- [63] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 14. lp.
- [64] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 28. lp. (LPSR VDK priekšsēdētāja, ģenerālmajora Staņislava Zukuļa un LPSR VDK partijas komitejas sekretāra Anatolija Rancāna 1986. gada 25. jūnijā kopīgi parakstītais raksturojums Nr. OK/2278).
- [65] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 28. lp. Salīdzinājums sk. LPSR VDK partijas komitejas raksturojumu Edmundam Johansonam, ko 1986. gada 7. aprīļa protokolā Nr. 11 apstiprināja LPSR VDK partijas komiteja un ko parakstīja LPSR VDK partijas komitejas sekretārs Anatolijs Rancāns (LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 39. lp.). Minētajā raksturojumā, novērtējot Edmunda Johansona darbu LPSR VDK 5. daļas priekšnieka amatā, izmantotas līdzīgas frāzes, turklāt norāde, ka vairāk esot personiski jāpiedalās darba uzdevumu īstenošanā, jāpilnveido vadības stils un metodes atbilstoši laikmetīgām prasībām, faktiski abos raksturojumos ir identiska.
- [66] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 30. lp. (LPSR VDK priekšsēdētāja pirmā vietnieka Staņislava Guļina 1986. gada 21. augusta vēstule Nr. OK/3186 LKP CK).
- [67] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 31. lp. (LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītāja Nikolaja Ūsiņa 1986. gada 8. septembra vēstule Nr. 1268).
- [68] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 32. lp. (LKP CK biroja 1986. gada 19. septembra nolēmums Nr. B-18/24, kas izriet no LKP CK biroja 1986. gada 19. septembra sēdes protokola Nr. 18, §24 un ko parakstīja otrais sekretārs Vitālijs Sobolevs).
- [69] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 33. lp. (LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1986. gada 30. septembra nolēmums Nr. B-17/13, kas izriet no LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1986. gada 26. septembra sēdes protokola Nr. 17, §13 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arnolds Klaučēns).
- [70] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 34. lp. (LPSR VDK priekšsēdētāja Staņislava Zukuļa 1986. gada 29. septembra vēstule Nr. OK/355).
- [71] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 35. lp. (1989. gada 24. marta raksturojums).
- [72] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 36. lp.
- [73] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 37. lp. (LKP CK otrā sekretāra Vitālija Soboleva 1989. gada 12. aprīlī parakstītais raksturojums).
- [74] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 38. lp. (1989. gada 3. maija vēstule Nr. OK/1363, kas adresēta LKP CK un ko parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Staņislavs Zukulis).
- [75] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 39. lp. (LKP CK valsts un tiesību nodaļas vadītāja Timofeja Duškeviča 1989. gada 11. maija vēstule LKP CK).
- [76] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 40. lp. (LKP CK biroja 1989. gada 16. maija nolēmums Nr. B-98/12, kas izriet no LKP CK biroja 1989. gada 16. maija sēdes protokola Nr. 98, §12 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Vagris).
- [77] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 41. lp. (LKP CK biroja 1989. gada 16. maija sēdē apstiprinātais raksturojums, ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Vagris).
- [78] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 4. lp. otra puse.
- [79] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 4. lp., 43. lp. (LKP CK biroja 1991. gada 11. aprīļa izraksts no nolēmuma Nr. nn. 1, kas izriet no 1990. gada 12. aprīļa LKP CK I plēnuma protokola Nr. 1 un ko parakstīja pirmais sekretārs Alfrēds Rubiks).

[80] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 3., 4. lp.

[81] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 42. lp. (izziņa par PSKP XXVIII kongresa delegātu).

[82] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 42. lp.

[83] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 3. lp.

[84] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[85] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[86] Spriežot pēc presē pieejamās informācijas Jāņa Trubiņa, Augusta dēla brālis bijis Leons Trubiņš, kas, piemēram, 1947. gadā bija viens no aprinča vēlēšanu komisijas locekļiem, būdams Aizkalnes pagasta zemnieks (*Ciņa*, 1947, 22. novembris), 1954. gadā bija ievēlēts par apgabala vēlēšanu komisijas locekli no Preiļu rajona kolhoza *Komjaunietis* ("Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrēts «Par Apgabalu vēlēšanu komisiju apstiprināšanu Tautību Padomes vēlēšanām no Latvijas PSR»", *Ciņa*, 1954, 21. janvāris). Leons Trubiņš bijis Preiļu rajona kolhoza *Komjaunietis* priekšsēdētājs. Presē atrodams raksts, kas raksturo Leonu Trubiņu sekojošā veidā: "[...] jau 1940. gadā kā aktīvs komjaunietis un propagandists iemantoja vietējas jaunatnes cieņu un atzinību. Divdesmit trīs gadus vecais jauneklis kara sākumā devās līdzī Sarkanajai Armijai un mājās pārnāca ar lielu ciņu un darba pieredzi." (Zeile, Pēteris. "Cilvēki, skaistums, ticība", *Liesma*, 1958, augusts).

[87] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[88] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[89] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[90] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[91] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10., 14. lp.

[92] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[93] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[94] Minētā apdzīvotā vieta vairākkārt piedzīvojusi administratīvi teritoriālo reformu.

[95] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[96] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[97] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[98] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[99] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 14. lp.

[100] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[101] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[102] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 14. lp.

[103] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 10. lp.

[104] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 11. lp.

[105] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 14. lp.

[106] Iepazīstoties ar preses slejās pieejamo informāciju, var atklāt, ka salīdzinoši daudz ziņu par Frici Pāvelsonu, tomēr, neesot konkrētākai informācijai, nav iespējams konstatēt, kas tieši attiecināms uz konkrēto personu, piemēram, publicēts, ka Fricis Pāvelsons no *Bērzieļēm* bija pārsniedzis noteikto normu kokmateriālu sagatavošanai, 76 m³ vietā sagatavojot 85m³ ("Kas traucē kokmateriālu sagādi Užavas pagastā?" *Brīvā Venta*, 1948, 11. decembrī), un, šķiet, tas pats zemnieks Fricis Pāvelsons no Užavas pagasta priekšzīmīgi rīkojās kokmateriālu sagatavošanā Rīgas vajadzībā 1945. gada 28. jūlijā. Minētā kurināmā sagatavošana izceļas ar to, ka no 1945. gada 28. jūlija līdz 1. augustam 800m³ kurināmā sagatavošanā bija iesaistīti ne tikai zemnieki, bet arī strādnieki, zvejnieki un pat milicijas pārstāvji. ("Kurināmo Rīgai – mūsu galvaspilsētai", *Brīvā Venta*, Nr. 35, 1945, 2. augusts, 1. lpp.).

[107] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 14. lp.

[108] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 12. lp.

[109] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 12., 14. lp.

[110] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 14. lp.

[111] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 15. lp.

[112] Atsaucīgi vārdi par pieredzējušu mehanizatoru Armiņu Pāvelsonu atrodami vairākās publikācijās. "Užavas polderu granulas", *Ciņa*, 1986, 5. jūlijs, "Vakar", *Ciņa*, 1983, 21. maijs, "Lidotāji – zemei", *Padomju Jaunatne*, 1983, 7. maijs.

[113] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 15. lp.

[114] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 12. lp.

[115] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 15. lp.

[116] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 12. lp.

[117] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 15. lp.

[118] 1984. gada 5. jūnija autobiogrāfijā uzvārds pierakstīts krievu valodā "Иргенсоне", kas attiecīgi būtu atveidojams latviešu valodā "Irgensone", tomēr, spriežot pēc presē pieejamās informācijas, uzvārds atveidojams "Jirgensone". Sk. "Pasaules bankas pārstāvji Kandavā", *Brīvā Latvija*, Nr. 29 (666), 10. lpp.

[119] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 15. lp.

[120] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 12., 15. lp.

[121] LVA, PA-101. f., 68. apr., 549. l., 12. lp.

Saisītās ziņas:

Gints Zelmenis: 20. gadsimta astoņdesmito gadu «nepolitiskie» noziegumi okupētajā Latvijā un Valsts drošības komiteja 28.11.2017

Ineta Lipša: Valsts drošības komiteja valsts akciju sabiedrības «Intūrists» operatīvajā vadībā (1957-

1992) 27.11.2017

Aldis Daugavvanags: Čekas loma kontrabandas izmeklēšanā (1945-1985). Atsevišķu piemēru

analīze. 25.11.2017

Linards Muciņš: Nošaušana sevišķā kārtībā - PSRS noziegums pret ius cogens normām. Liepājas «Zilā brīnuma»

piemērs. 21.11.2017

Tiesiskais skatpunkts: Latvijas Republikas informācijas atklātības kods un VDK dokumenti. 20.11.2017

Ieskats LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru

personas lietā 17.10.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Jāņa Vēvera Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru

personas lietā 13.09.2017

Ieskats LPSR iekšlietu un valsts drošības ministra Nikolaja Kovaļčuka Latvijas Komunistiskās partijas CK

nomenklatūras kadru lietā 20.08.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru

lietā 11.04.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Longina Avdjukeviča Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru

personas lietā 30.03.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Vladimira Sējas LKP CK nomenklatūras lietas apskats 16.03.2017

Tweet

Patīk 0

Ieteikt

G+